

In Memoriam

Georges Maes

Na een van zijn uitputtende repetities te Gent is Georges Maes te Eeklo aan een hartinfarkt overleden. Een dag voordien hadden we dichtbij het Kursaal nog een babbeltje gehad toen we, met Lia Timmermans, op elkaar liepen. Het was een babbeltje omdat hij niet veel tijd had. Die had hij trouwens nooit en hij wist dat zijn hart het eens zou begeven. Een loopbaan die vellen papier moet beslaan, een werkkraft die ons altijd onbegrijpelijk voorkwam, een talent dat in andere landen tot de allerhoogste onderscheidingen zou hebben geleid, een edelmoedigheid die nooit in gebreke bleef. Een honderdprocentige Vlaming die daarvoor vaak de tol betaalde. Een nederig man ook. Georges Maes. Een stuk muziekgeschiedenis.

Maes werd in 1914 te Oostende geboren en het was ook daar dat hij in 1958 de leiding van het Conservatorium zou overnemen. Met het entoesiasme, hem eigen, vocht hij er als een leeuw en onlangs nog mocht hij erop bogen dat de bevolking van dat conservatorium, met hem, verdriedubbeld was. Hij was het die de aandacht van Brussel en zo op Oostende trok. We denken aan de laureaten van de Pro Civitate Prijs, aan Paul Dombrecht, aan Dudal en aan Marie-Christine Springuel. En aan zoveel anderen nog die de naam en de faam van hun Oostendse leer-school in het goud brachten. Maes vocht voor zijn Conservatorium- concerten en hij vond het triest dat er voor dat briljant initiatief vanwege de Stad zo weinig interesse bestond. Hij had dat werk gerust naast zich kunnen leggen, want op hem werd overal een beroep gedaan. Zelf heeft hij ons nooit gezegd dat hij op zestien-jarige leeftijd zijn virtuositeitsprijs haalde en op

twintigjarige leeftijd zijn Prijs van Rome (directie). Dat moesten we van anderen horen. Zijn naam zal blijven verbonden met initiatieven die ons muzikleven markeerden. Wij denken aan het Haydn-kwartet dat hij in 1937 stichtte. Met dat ensemble trok hij naar de States, naar Italië, naar Zuid-Afrika, naar Noorwegen en andere landen nog. Talloze malen zelfs en na een concert te Parijs schreef de recensent van de Figaro dat hij nog nooit een betere uitvoering van Debussy had gehoord...

Maes was professor aan het conservatorium te Brussel en hij werd het in 1968 te Gent. Vorig jaar werd hij geroepen om aan de Muziekkapel van Koningin Elisabeth te doceren. En inmiddels kregen we zijn naam zo vaak tijdens het Festival van Vlaanderen onder oog.

Waar haalde de man de kracht? Waar bleef hij ze halen? Hoe kreeg hij het gedaan om het heilig vuur van de jonge artiest in zich te bewaren? Hoe kwam het dat de ergste tegenwerking en onverschilligheid hem nooit konden deren? Wat bezieldie die man?

Aan Georges Maes verliest Oostende (de rest steken we op de fles) een van zijn mooiste, talentrijkste en edelste figuren. Hij ruste in vrede.

G.

Schoenen en pantoffels
voor het hele gezin.

Alleenverkoop
SALAMANDER - schoenen

timmermans

ADOLF BUYLSTRAAT 18 B

(hoek Christinastraat)

OOSTENDE

Tel. 059 / 70.33.52